

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D'UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . . 2 céntims.
 Fóra de Palma » . . . . . 2 1/2 »
 Números atrassats » . . . . . 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta.

S'envian es números á domicili, tant á dins Ciutat com á ses Viles, pagant per adelantat á s'Administració (Cadena de Cort n.º 11), 1 pesseta á conte de 16 números.

SA JAYA SERRADA.

Dijòus va essè *Sa Jaya Serrada*, y es pòt dí que casi ningú s'en va téme.

Ara fa cént ò docents anys qu'aquest dia no hauria passat tan desapercebut de sa gent.

Còm ets homos de llavònses s'axecávan amb so sòl y no estavan tan atareats còm ara, perque no hey havia tants de forats que tapá, ni tants de descosits que serzí, ni tants de punts ahont atendre, ni tenian tants de papés que maneljá, ni tantes contribucions que pagá; ni tants de maldecaps còm ara per gordarsè de pillos amb elevita y de llops amb péll d'auveya; y per altra part sa carn anava harato, es ví á dos doblés y s'òli á sis, y sa verdura la regalavan y es queviures estavan en òrri; per axò tenian temps y retemps d'entretenirsè amb aquestes cabòries y pòrros-fuyes.

Al dia d'avuy ses feynes y es gastos se son multiplicats d'una manera fabulosa y axò de *Jaya Serrada*, y fé els passos ò ses estacions, y altres còses per l'estil d'en temps passat; son sa derrera pussa que mos pica. Y sinó, digaumè: ¿Quins doblés mos pòden dú aquestes veyesques?

Per axò mateix: Quants de vòltros, joves, me preguntareu: ¿Que vòl dí *sa Jaya Serrada*?

Jò vos ho esplicaré axí còm milló enténga y sápigá còm á bòn ignorant que som.

Sa gent antiga simbolisava ò personificava sa Corema per mèdi d'una *Jaya* de papé, de cartó ò de fusta entretayada ò pintada. La figuravan magre, perque sa Corema observada en tot rigó posava magre á tothom. Li pintavan un bacallá amb una má y un manat de pastanagues amb s'altre, aludint á lo que més se consumia durant aquell temps d'absinència.

Li posavan sèt pèus perque sa Corema dura sèt setmanas, y la feyan véya y llétja perque s'absinència no agrada va á ningú, encara qu'aquesta costum contás molts de sigles de durada.

Es dimecres de cendra penjavan *sa Jaya Serrada* dins es menjadó ò botiga de cada casa, y cada diumenge li taya van un pèu des sèt que tenia.

Es dijòus de sa quarta setmana era mitjan Corema per havè fèt ja la gent vint dijunis d'es coranta que ténen ses sèt setmanas, y deyan qu'havia passada mitja *Jaya*. Per axò aquell dia la serravan per mitx, y romanía mitja *Jaya* amb quatre pèus; y d'aquí vengué es dirli: *Sa Jaya Serrada*.

¡Ja 'u eran ignorants ets homos d'aquell temps! Avuy en dia que sa lley d'es dijuni es lletra antiga d'aquella que se lletgeix poch, sa Corema passa que còm que no 'u sia, y no vé es cás de serrá sa *Jaya*, y vat'aquí perque ningú hey pensa.

En lo que pensám ara de debò es en fé serrá ets escalons de mitjá qu'hey ha p'es portals y escaletes per lliberarnos de sa nòva y estraña contribució de s' Ajuntament, y en fé serrá ses pòrtes que s'òbrin per defòra y fé que s'òbriguen per dedins, per veure de lográ es mateix fi.

Sòls per contrariá s' Ajuntament mos estimam més gastá sètze duros amb òbra y está malament ò incomodats, que dos de contribució ò *contribulació*. Aquest nòm es ben adequat per tots es qui fojim de dijunis y Coremes.

Llástima qu'axí còm s' Ajuntament vá pensá en ses travalades d'ets escalons que surtan de *linea*, y en ses caparrotades de ses pòrtes que s'òbrin es temps qu'un passa; no pensás també en sos coloméus qu'es vént fa volá; y en sos coloms qu'embrutan ses teulades y no mos déxan aprofitá s'aygo de pluja y mos veym obligats á passá sèt d'estiu; y en sos colomistes que tiran pedres y fan goteres á ca's veynat, y desparan tròns posant en perill sa vida de qualque señoreta qu'está quieta dins caséua; y en sos cans que mossegan es que passen; y en ses véles de ses botigues que toman es capells des señós; y en sos trasts d'es qui fan feyna defòra, ocupant es lloch de s'acera; y en ses canals y en sos tésts de flòrs d'es balcons que sòlen batiá amb aygo bruta es

qui ja son batiats, en dia de bòn sòl quant un no ha prèes paraygo; y en ses peanes de balcó que á lo milló diuen m'en vaitx sense mirá qui hey ha dalt ni qui hey ha baix; y en sos famés que mos regalan d'estiu y d'hivèrn tercianes y pútrides; y en sos recones de bon'oló; y en ses cases de truy y bordell que no déxan dormí es veynats; y en sos pilonets des carrés y cantonades y en tants y tants d'objectes que son s'espasa de Damoclés penjada amb un fil demunt es cap de tothom.

Si s' Ajuntament hagués posat contribució demunt tot axò poria haverla féta més jeugera y veyau quina riquesa més gròssa per gastá amb empedregats y amb abres y amb fònts y amb págues y amb altres deutes atrassats!

Més, torném á *sa Jaya Serrada* qu'es lo que fá al cas y no fugiguem de s'asunto.

Era tanta sa bulla que movia la gent en havè passat mitja Corema, qu'hey va havè una temporada qu'hasta se feya una funció en semblant dia per devertí es públich. Aquesta funció consistía en lo siguent.

Es Botxí y Es Matarrates (*Liberanos Domine*) feyan una figura de pedassos y paya y la vestian de véya. Demanavan permis á n'es Jurats per posá un cadafal devant La Sala; y es dia de *sa Jaya Serrada*, demunt aquest *cadalso*, á s'uy d'es sòl y á la vista de tota la patulèa d'atlòts y bergantells, nins y nines, xokinets y dides sèques; amb una serra de fusté, En Matarrates y Es Botxí serravan aquella figura, y s'hi movia una alulèya y un *sar quintin* de lo més fa-rest en mitx de Cort.

Avuy, sa gent menuda en lloch de pensá en *sa Jaya Serrada*, pensa en ses juguetes del Ram que están per arribá, y en si han vengut ja aquells Catalans qu'en sòlen vendre; y en si han comensat ja sa rifa á can Aguiló des carré de Sant Nicolau, ahont hey sòl havè còses bònes. Y per cèrt qu'enguany hey ha una gábia amb un passarell tan natural que canta, remena es cap y sa cóua y es capás d'enganá qualsevòl per lo bé qu'heu fá.

Ja es un bon reclam aquest ausell per agafà pessetes maldament sian llises ò foradades.

Y ses polletes qu' antigament no més pensavan en qu' arribasen es Diumenges per pegá un' estisorada à n' es pèus de *sa Jaya Serrada*, ara pensan en comprarsè un bon vestit, ò un' albaca, ò un devocionari hermós per tenirló amb ses mans en aná à l' Iglesia, maldament no sápien lletgí cap mica.

Lo qu' importa es que tothom veja que son señores sa Setmana Santa y que ténen rosari y devocionari com ses altres señores; per no essè manco que elles; y que es defòres des llibret sian vistosos, y que còst poch, y que dedins hey haja qualque estampa; maldament estiga escrit en turch y duga s' Alcoran de Mahoma.

Y es tanta sa curòlla de triarló hò y barato, que s' en van de botiga en botiga y heu fan trèure tot, perque no basta mirarsó dins es mostradós, heu han de tocá amb ses mans per voreu bé, y s' hi están hores concertant, y à la fi: ¿qu' es estat? No rès. Ja' u comprarém demá y se passan tota *sa Jaya Serrada* mirant (s' entén p' es forro) quants de devocionaris hey ha venals dins Ciutat per pensá quin ha d' essè es que compraran es dissapte del Ram.

Y axò que passa amb un devocionari, passa amb ses alhaques y en sos vestits y en tot. Es doblés son mals de trèure de dedins sa bossa.

Més de dos pichs succeheix qu' en tornarhi ja' u troban venut y aquest xasco los está molt bé p' es temps qu' han perdut y han fèt perdre.

Ets homos grandolassos y sèrios del dia se riuen també de *sa Jaya Serrada*.

Altres còses de més pès ocupan es seu pensament. Aquestes ximpleses des antichs son còses ridícules. Si' s tractás de parlá de relligió ò de política ò de filosofia moderna, sense entendrén brot, ja seria un' altra còsa.

Jò' n sé que ni en miracles creuen, per patents que sian; però amb axò de qu' hey ha qui amb un joch de cartes diu lo qu' ha de succehí, ò amb axò altra més de mòda de qu' hey ha persones que fan sortí ets esperits, y hey conversan, y fan doná de paré à s' esperit d' En Cervantes ò d' En Murillo, y el fan parlá per mèdi d' una tauleta de tres cames, no hey tròban cap casta de dificultat ni hey ha rès per élls tan cèrt en el mon.

Y alèrta que vos ne rigneu, perque vos ho farán pagá de mala manera. Sabeu que la ténen de jelósa en aquesta còsa d' esperits que parlan.

Bé fan, moltíssim bé, aquells que pensan ara fé una casa per lòcos perque, si ets antichs eran ximplés, (bènehida ximpleta); molts de moderns son lòcos fermadós y maniátichs de tan mala lley qu' es mesté gordarsè de ells com d' un cá rabiós que mossega, ó d' un trós de

porch trixinat (vòl dí treginat) d' ets Estats-Units.

Es camins antichs eran plans y un homo podia aná bé p' es mitx, però es que fan avuy en dia son molt bultats y es qui los passan van à pará à una ò altra de ses séues voreres per porè caminá.

PEP D' AUBEÑA.

SES CONFRARIES.

Per dins viles y ciutats
S' hi veuen hòmos y dònes
Que duan caretes bones
Per amagá còrs dañats.
Aparentan no tení
Pò de Mèco ni de Déu,
Y es més peruch es pit seu
Que es pitet d' un colomí.
Sa pò es qui los fa germans
De més d' una Confraria
Quant sènten sa cantoria
D' es jovenets escolans,
Que van sonant campanetes,
Diga-dinch

Y cantau dins ses entrades
Ses botigues y escaletes.....
Diga-diga-dinch
—A fé nòus Confreres vinch.

Confreres y Confreres
De la Confraria Santa,
Que se pica de taranta
Moltes vegades y espèsses;
En veure joves àrdits
Que de cènt llegues enfora
S' atrevexan en mal' hòra
A assignarlos amb sos dits.
Veniu qu' aquí duch rosaris
De tronquets de vinagrella,
Imátges y escapolaris,
Y ciris de la capella,
Que vòstr' honra desentela.
Diga-dinch

Es qu' es ténga per Confrere
Ja pòt prendre una candela.
Diga-diga-dinch
Qui' n vòl una, aquí' n té cinch.

Confreres de la gran Santa
Magdalena penitenta,
Que de jove fonch dolenta
Y de véya una geganta
De sa fé de Jesucrist.
Gosau del mon sense fèl.
No tengueu cap moment trist
Qu' es fèt per vòltros el Cèl.
Vos basta acudir à Déu
Mitj' hòra abans que la Mòrt
Vos atrap. Direu: Déu meu.
Me pésa de lo més fòrt
D' havè tocat tant de greix.....
Diga-dinch

¿Qu' ets tú, Pèp? ¿Y prens candela?
Confrere' t fas tú mateix.
Diga-diga-dinch
¡Una en vòls! ¡Aquí' n téns cinch!

Confreres y Confreres
Del beneytíssim Sant March
Qu' es capell duys un pòch llarch
Per amagá cèrtes frèsses.

Vòltros que' n la Tèrra sou
Vius exemplás de paciència,
De tolerancia y prudència
Desque portau lo sant jou.
Mirau s' hermosa pintura
Des vòstro Sant advocat,
Y aquesta ròtja figura
De hòu que té al seu costat
Amb un bañam ben complet.

Diga-dinch

¡Ay! Tú, Chesch, ¿has prèns candela?
Confrere també t' has fèt.

Diga-diga-dinch

Quatre en téns. Jás. Serán cinch.

Confreres de Sant Benet
Qu' es des negres protectó
Maldament es seu coló
Amach un pòch de blanquet.
Vòltros que mentint de fèt
Ses faltes disimulau
D' un mon fals y lo qu' es blau
Feys torná coló de llét.
Vòltros que ses medicines
Conexeu per fé sortí
A cada galta un jardí
De ròses alexandrines
Per presentá bona cara.

Diga-dinch

¿També tú, Gil, prens candela?
Tú mateix te fas Confrere.

Diga-diga-dinch

¿Tres ne vòls? Jò te' n don cinch.

Confreres y Confreres
De Sant Antoni gloriós
Advocat es més famós
D' ets ases amb antipares.
Vòltros que tení pensau
No tres, cinch cortés d' aguts
Y en volè fé de sabuts
De tant de sèbre bramau.
Davall aquest rich vestuari
Que vos tapa es pèl rucá,
De segú hey voldreu portá
Lo sagrat escapolari
De tan nòble germandat.....

Diga-dinch

En Pere ja ha prèns candela.
Confrere es assegurat.

Diga-diga-dinch

Digalí que' n prenga cinch.

Confreres de Sant Maciá
Que teniu ventura y sort
Que damunt triste dissòrt
D' un' altra axecada está,
S' ombligo ben capamunt
Tròb que teniu, si' l vos tòch,
Qu' es vòstro mèrit es pòch
Per arribá à tan alt punt.
Molt deveu está agrahts
A vòstron Sant Protectó,
Perque sens' ell, ¡oh, Señor!
Que seriau de petits.
Ell vos dona cènt per ú.

Diga-dinch

Si En Tòni, candela pren
Ja' s Confrere de segú.

Diga-diga-dinch

Si' n té dues danhi cinch.

Confreres de Sant Blay
Qu' es nirvis teniu criats
A fé tremolons pintats
Y estiraments de desmay.

Que sabeu plorà en volè
Y riure sense riayes
Per porè dú es vestit plè
De floquets y presentayes;
Y sabeu fé jòchs de mans
Y amb molta d'habilitat,
Tornau ets hòmos més blans
Qu' un pòch de cotó cardat,
Per molt que ténga es còr dú.

Diga-dinch.

¡Francina! y tú prens candela?
Confraressa ets de segú.

Diga-diga-dinch

En llòch d' una prennè cinch.

Confreres de Sant Simó
Que fugí de s' Ecce-Homo.
Confraresses del Mal hòmo
Que li fa de companió.
Ell, per un vil interés
Son Déu y Mèstre va vendre,
Y més tart el va fé prendre
P' es prèu de trenta dinés.
¡Ay! Vòltros també donau
Moltes besades traydores,
Y à tot aquell qu' arribau
Feys tala amb ses estisores
Pei tavarlos hòna còta.

Diga-dinch.

¡Candela prens, Tonineta?
¡Jesús, y qu' ets de devòta!

Diga-diga-dinch.

No ni 'n dones més que cinch.

Confreres de Sant Dimás
Qu' enclavat va robá el Cèl.
Confreres de Sant Miquèl
Perqu' als pèus té Satanás.
Confreres d' ets Innocents,
De Sant Juan Gras, la Verònica,
De la Viuda Santa Mònica
Y des sèt Germans Durments,
De Sant Llatze, Santa Ajuda,
Sant Bartomeu escorxat,
De Sant Pere Regalat,
Y Santa Nòfre peluda,
Sant Nò y Sant Nè. ¡Quanta préssa!

Diga-dinch.

Tothòm, tothòm pren candela
Y essè Confrare confèssa.

Diga-diga-dinch.

Partilès de cinch en cinch.
Preniu candelas arreu
Que per moltes que 'n prengueu
Més d' estojudes ne tinch.

PEP D' AUBEÑA.

¡FORA CAPERUTXES!

No vos susteu: axò vòl dí que ja s' han acabat aquells abusos que, alguns des qui acompanyavan ses santes imátges, à sa processó des *Dijòus Sant*, solian cometre; y los cometian perque duyan sa cara tapada y no corrian perill d' empagahirsè.

¡Fòra caperutxes! deyan ja fa molts d' anys es vertadés catòlichs que desitjan veure ets actes públichs des nòstro culto amb tota aquella seriedat y hòn orde que los correspon.

¡Fòra caperutxes! deya L' IGNORANCIA l' any passat, després de fé avinent ses reflexions qu' eran del cas.

Y, gracies à Déu, sa nòstra Diputació provincial, y es Directó de ses funcions relligioses de *La Sanch*, han resòlt y acordat qu' enguañy no s' admetrán ses caperutxes. ¡Molt ben fèt!

Axò no vòl dí que no n' hi vajin unes quantes, còm qui diu per mòstra y recordansa, però serán d' aquelles *de la casa* y no se propassarán còm heu solian fé ses de *fòra casa*.

Axò no vòl dí qu' aquesta processó hají d' essè manco lluhida, àntes al contrari, enguañy, que no hey podrá havè truy, que tots se conexerán, que serán invitades, totes ses Corporacions, y que se retirará més dejorn (perque sortiran més prest,) enguañy es ocasió de qu' es vertadés devòts hey assistescan, donant pròves de sa séua piedat y *despreocupació*.

Un dia axí comparexan es menestrals à l' antiga, ets hortolans honrats, es marinés agrahits, es nòbles señós y ses Autoritats faèls: un dia axí es ben apropiòsit per fé veure que es hòns mallorquins guardan sa fé des séus antepasats y la saben mostrá públicament.

¡Fòra caperutxes!

UN PROHÒM.

XEREMIADES.

Insertam amb molt de gust s' atent *Remitit* de s' *Associació d' excursions Catalana*, que diu axí:

Barcelona 16 de Mars de 1881.

Sr. Director de L' IGNORANCIA:

PALMA.

MOLT SR. MEU Y DE MA MAJÓ CONSIDERACIÓ: Permètim' donarli algunas explicacions sobre algunas ratllas dedicadas à l' *Associació d' excursions Catalana* que tinch la honra de presidir, y que llegeixo en la primera *xeremiada* de son número 91 de 12 del actual.

No havem publicat encara la *Ressenya de la excursió à Mallorca* que féren lo estiu passat varios individuos de aquesta *Associació*, perque ha de sortir íntegra, acompanyada de varios grabats y planos, en lo *Anuari* qu' estám preparant y que contindrà aixís mateix las actas íntegras de algunas otras excursions importants verificadas l' any passat per l' *Associació d' excursions Catalana* ó per individuos d' ella. L' acta de la de Mallorca te 64 quartillas y no tenia cabuda en nostre *Bulletí mensual*, íntegra com mereix publicarse.

Aquesta *Ressenya* fou llegida per son autor Sr. Tobella en la vetllada inaugural del any acadèmich, celebrada lo 16 de Desembre prop passat, y per aquest dato podrán VV. compendrer la importancia que volguérem donarli y lo bon recort que guardan de la excursió los que tingueren lo gust d' assistirhi y que 'ns han fet venir ganas de repetirla als qui no poguérem acompanyarlos.

Li agraeix la inserció de aquestas ratllas son affm. S. S. Q. B. S. M.—Lo President de l' *Associació d' excursions Catalana*,—RAMON ARABIA Y SOLANAS.

*
**

Sa Redacció ha rebut un' atenta carta del Señó Comandant de Marina de Mallorca convidant es director de L' IGNORANCIA à una reunió preliminar per fundá sa Junta local de *Salvamento de naufragos*. Aplaudim aquest gran pensament y agrahim s' honra qu' hem merecada à tan distingida y estimada Autoritat.

Es General Governadó que tenim ara, en sab la prima d' aquesta casta de fèts heròichs. Un vespre heu demostrá salvant ell mateix la vida à una mala fi d' inglesos. Suposam que 'l Señó Comandant de Marina heu sap y que contarà amb sa séua influyent y activa cooperació per dú à hòn pòrt aquest magnífich pensament.

*
**

Hem estat convidats per veure una custòdia arreglada à n' es plá fèt per un amich nòstro qu' ha reconstruhida Don Ignaci Fusté y Cañes, que viu à n' es Sèt Cantons, n.º 4, destinada à sa parroquia de la vila de Santa Margalida y aquestes vecins podeu contá que tendrán un' alhaca de molt de gust per lo bé que l' ha dexada dit artista, ja acreditat de molt anys amb aquest género de restauracions.

*
**

—Ascolta, Ciriach; ¿tú que sabs quant, poch més ó manco, se publicara es programa des Certámens y concursos artístichs, científichs y literaris, que diuen que s' han de celebrá p' es Gost qui vé?

—No 'u sé.

—Perque diuen que ja n' hi ha qu' han posat fil à sa guya, des qui pensan arribá es cap d' avall des còs.

—¿Y còm pòt essè axò, y encara no los han dat es *sús*?

—Si t' he de dí la veritat, jò crech que sa gent xèrra demés. Emperò de tots mòdos es temps passa, y es qui no se trobarán ben arromangats es dia que donarán es *sús* no sé còm heu farán; perqu' es mesos corren, y s' escriure un' obra, ó pintá un cuadro, ó compòndre una péssa musical, ó estudiá una estatua, no son còses de fersè en poch temps.

—Ja 'u veurem, veèm: ell ja no deurán torbarsè molt à hadá barres.

*
**

Roma va essè fiya de llops.

Sa provincia de ses Balears ha estat fiya de cavalls; però de més hòna llevó qu' aquells llops perque son mòrts, y es cavalls, no sòls son vius sinó qu' els se dura sa pubertad.

Vejin sinó un anunci des diaris que

ofereix à ses égos pàtries: «*Los Caballos padres de la Provincia.*»

Axò de casarmos amb facilitat y per no rès, à n'es mallorquins mos vé des nòstros pares.

Per axò ses mallorquines no duen dòt. Y encara vòlen *las gananciales*.

*
**

—¡Fieta méua, patrona Bòga! ¿què no sabeu que sa *Juntament*, mos ha imposat 75 duros de *Contrabació* per mor d'ets escalons de sa casa des méu gènre?

—¿Què vòl dí? y ell *domés* en trèu dues unses de renda.... Y ¿còm es axò?

—¡Foy! perque diuen que té vint y un escaló en mitx des carré, y diuen que no n'hi pòt tení cap. ¡Vees! *después* que mos váren acalá es pís des carré; abans hey entravan à pèu plá. La veritat patrona Bòga, si axò va axí mos n'anirem à viure dins sa barca.

—O armá un *paréco* y pujá à ses cases còm que issa ses vèles.

—Y à Mèstre Cinto perqu'es séu escaló surt un quartet ley vòlen fé pagá sensé. Ay ido.

—¡Ja estam ben posats!

*
**

—Pere, ¿L'IGNORANCIA que no fa sermons enguañy?

—Jò crech que sí. ¿Perqu'heu dius, Miquèl?

—Perque jò ni'n feria un molt bò.

—Còm es ara. ¿Què diries?

—Qu'es hora qu'es Batles d'algunes viles tanquin es xòts que ja van massa allòura, enviant à jèura dejorn sa fadrinea qu'alborota es pòble y molesta es vecins pacífichs y honrats, fins à no dexarlos dormí ni está en pau à ca-séua, majorment ara à sa Corema que son dies de retiro. Antigament, à les deù de sa nit sa tancavan ses tavernes y anava molt bé: no hey havia tants d'escándols còm ara. Llavò diria à n'es Guardias-Civils....

—*Cuidado*, qu'aquests no necessitan sermons téus.

—Bòno, jò no més los donaria un consej.

—Un consej sempre es bò. Meèm digués.

—Que quant fan passada per ses tavernes ahont hey ha villá, encara que vejín bolles y tacos en mans des jugadós, no's fian molt d'ells, perque aquests ara han prèns sa curòlla, de jugá en ses bolletes petites que fan pòca remó quant les tiran demunt es villá, sense ferles corre, y molts de joves es dissapte jogan sa setmana ántes d'arribá à ca-séua. Sabs que n'hi ha de mares que plòran y patexan fam per aquesta causa. Jò'n conech moltes que no ténen fesomia.

—Tú téns molta de rabó. Seria bò que s'hi posás remey; però, ¿y qui heu atura? ¿No sabs que totes ses cases de joc pòsen guardies de vista?

—Si es qui'n ténen obligació vigilas-

sen y no féssin uys gròssos, sa pèsta no faria tants d'estragos. Y si L'IGNORANCIA tragués à ròtlo es nòms des pòbles ahont hey ha aquest desgavell, molts de Batles serverian es llum més dret per pè d'havè d'está à la vergoña.

—L'IGNORANCIA los publicarà y molt més si los hi dius. Ella no té rues à sa llengo, ni renta sa cara à ningú. Bòn punt l'hi tòques.

—Ydò, déxa fé que jò n'hi donaré una llista ben llarga, si la còsa no se compòn.

Señós Batles, ja'u veys; L'IGNORANCIA desitjaria que no la posásen en compromissos. Fòra sòn, vigilau ó dexau sa vara.

*
**

Heu de pensá y creure qu'es Municipal d'un barriò d'aquesta molt nòble y endeutada Ciutat, s'altra dia se va escometre amb so fematé des mateix barriò; y un amb s'altre se congoxáren y se féran confianses sobre lo que los trèya es séus respectius cárrechs. Que se diguèren, ni lo que va passá, heu ignoram: lo cert va essé que dins poch dies à La Sala s'havia presentada una dimisió, y en es grèmi de fematés hey havia un confrare nou.

Aplaudim s'acta de bòn sentit que aquell funcionari públich sabé realisá, riguentés des respectes humans, y.... d'uns señós que no pagan es séus criats.

COVERBOS.

Un señó andritxòl contava un dia dins la fonda qu'havia vist un paysatge amb uns abres fruytals tan ben pintats que segons deya éll s'hi afuavan ets aucells pensantsé qu'erán de bònveres.

Amb axò, un traginé sollerich que l'ascoltava, li entimá aquesta:

—Mirsé, jò en vatx veure un'altra pintat. tot plè de néu, pintada; qu'estava part d'avall es Born, per més señes, y tots es qui li passavan per devant feyan ohissos.... des fret qu'els agafava.

¡Ni ets andalussos les saben empaltá més gròsses!

*
**

Quant mudáren es kiosko d'En Tòni des Mercat un pagès trobá una pesseta allá ahont estava abans.

Passava un Municipal qu'heu vé, y li va dí:

—¿Germá, què l'heu trobada ara?

—Sí señó; (contestá.)

—Donaula'm ydó y la duré à La Sala per veure si surt son amo.

*
**

S'altra dia un señó enviá es séu criat à dú tres butaques des Circo.

—Jó no les podré dú. ¡Sab que pésan!

PERROS-FUYES.

SOLUCIONS Á LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—*Amb so timó y ses veles, Un barco fa maracelles.*
SEMBLANSES.—1. *En qu'hey ha claustre.*
2. *En que puja per graus.*
3. *En que está fermat.*
4. *En qu'hey ha mossos.*
TRIANGUL....—*Cavallé-Cavall-Caca-Car-Ca-C.*
CAVILACIÓ....—*Escolá.*
FUGA.—*No pòts dir blat fins veurel dins es sach.*
ENDEVINAYA.—*Manacó.*

LES HAN ENDEVINADES:

Totes:—*Ningú.*
Sèt:—*Un'Atlòta casadissa.*—(Aquesta mos remet ses sigüents glòses:)

Si es *Sardiné* s'es casat
Es còsa que'm desagrada
Perque era bona jugada
Si jò l'hagués atrapat.
Jò li assegur y me crega
Qu'amb aquest *festetjadis*
Hauria viscut felis
Si no m'hagués armat brega.

Y una no més.—*En Pèp de na Catalina.*

GEROGLIFICH.

ROÑA

RI RI ¡AY! : SON

UNA MONEYA D'ALGÉ.

SEMBLANSES.

1. ¿En que s'assembla un barbé à n'es fret?
2. ¿Y Manacó à Ciutat?
3. ¿Y una fuya d'abre à un Ministèri?
4. ¿Y un rosari à un pònt?

X.

TRIANGUL DE PARAULES.

Ompli aquests pichs amb lletres que llegides diagonalment y de travès, digan; sa 1.ª retxa, lo que sòl tocá molt sovint sa música de Regiment; sa 2.ª, un llinatge; sa 3.ª, una part qu'hey ha aygo; sa 4.ª, lo que tothòm té si es condret; y sa 5.ª, un número romá.

J. S.

PREGUNTES.

1. ¿A ne qui matán sense ferli mal?
2. ¿Qui es aquell jornalé á ne qui l'amo perqui fá se feyna no'l paga may?
3. ¿A ne qui passetjan encadenat y no ha còmès cap delicté?
4. ¿Qu'es allò que feym y may mos ne temem?

X.

FUGA DE VOCALS.

Q.. F. .N P.N. F. .N C.V.

LLIMPIECÉ.

ENDEVINAYA.

Tan al uy me duys,
Sens'essé mal'eyna,
Que me feys fe feyna
Peñintmè p'ets uys?

H.

(Ses solucions dissapte qui té si som tius.)